

EUROOPAN KESKUSPANKKI

PANKKIVALVONTA

Julkinen kuuleminen

luonnoksesta unionin oikeuden
sallimien vaihtoehtojen ja
harkintavallan käytöstä
annettavaksi Euroopan
keskuspankin asetukseksi

BANKENTOEZICHT

Marraskuu 2015

BANKTILLSYN BANKU UZRAUDZĪBA

BANKŪ PRIEŽIŪRA NADZÓR BANKOWY

VIGILANZA BANCARIA

BANKFELÜGYELET

BANKING SUPERVISION

SUPERVISION BANCAIRE BANČNI NADZOR

MAOIRSEACHT AR BHAINCÉIREACHT NADZOR BANAKA

BANKING SUPERVISION

PANGANDUSJÄRELEVALVE

SUPERVISÃO BANCÁRIA

BANKOVNI DOHLED

БАНКОВ НАДЗОР

BANKTILLSYN

BANKENAUF SICHT

ΤΡΑΠΕΖΙΚΗ ΕΠΟΠΤΕΙΑ PANKKIVALVONTA

SUPRAVEGHERE BANCARĂ BANKOVÝ DOHLAD

SUPERVIŽJONI BANKARJA

SUPERVISIÓN BANCARIA

BANKING SUPERVISION

BANKENAUF SICHT

SUPERVISÃO BANCÁRIA

EUROOPAN KESKUSPANKKI

EUROJÄRJESTELMÄ

FI

ECB-RESTRICTED until adoption,
thereafter ECB-PUBLIC

**EUROOPAN KESKUSPANKIN ASETUS (EU) [2016/XX],
annettu [... päivänä ...kuuta 2016],
unionin oikeuden sallimien vaihtoehtojen ja harkintavallan käytöstä
(EKP/YYYY/XX)**

EUROOPAN KESKUSPANKIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon luottolaitosten vakavaraisuusvalvontaan liittyvää politiikkaa koskevien erityistehtävien antamisesta Euroopan keskuspankille 15 päivänä lokakuuta 2013 annetun neuvoston asetuksen (EU) N:o 1024/2013¹ ja erityisesti sen 4 artiklan 3 kohdan, 6 artiklan ja 9 artiklan 1 ja 2 kohdan,

ottaa huomioon luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten vakavaraisuusvaatimuksista ja asetuksen (EU) N:o 648/2012 muuttamisesta 26 päivänä kesäkuuta 2013 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 575/2013² ja erityisesti sen 89 artiklan 3 kohdan, 178 artiklan 1 kohdan, 282 artiklan 6 kohdan, 327 artiklan 2 kohdan, 380 artiklan, 395 artiklan 1 kohdan, 400 artiklan 2 kohdan, 415 artiklan 3 kohdan, 420 artiklan 2 kohdan, 467 artiklan 3 kohdan, 468 artiklan 3 kohdan, 471 artiklan 1 kohdan, 473 artiklan 1 kohdan, 478 artiklan 3 kohdan, 479 artiklan 1 ja 4 kohdan, 480 artiklan 3 kohdan, 481 artiklan 1, 2 ja 5 kohdan sekä 486 artiklan 6 kohdan ja 495 artiklan 1 kohdan,

ottaa huomioon toimivaltaisten viranomaisten julkistettavaksi Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2013/36/EU mukaisesti kuuluvien tietojen muotoa, rakennetta, sisällysluetteloa ja vuotuista julkistamisajankohtaa koskevista teknisistä täytäntöönpanostandardeista 4 päivänä kesäkuuta 2014 annetun komission täytäntöönpanoasetuksen (EU) N:o 650/2014³ ja erityisesti sen 2 artiklan ja liitteen 2,

ottaa huomioon Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 575/2013 täydentämisestä luottolaitosten maksuvalmiusvaatimuksen osalta 10 päivänä lokakuuta 2014 annetun komission delegoidun asetuksen (EU) N:o 2015/61⁴ ja erityisesti sen 10 artiklan 1 kohdan b alakohdan iii alakohdan ja 12 artiklan 1 kohdan c alakohdan i alakohdan sekä 12 artiklan 3 kohdan, 23 artiklan 2 kohdan ja 24 artiklan 4 ja 5 kohdan,

ottaa huomioon asetuksen (EU) N:o 1024/2013 4 artiklan 3 kohdan mukaisesti järjestetyn julkisen kuulemisen ja sitä koskevan analyysin,

ottaa huomioon EKP:n valvontaelimen ehdotuksen,

1 EUVL L 287, 29.10.2013, s. 63.

2 EUVL L 176, 27.6.2013, s. 1.

3 EUVL L 185, 25.6.2014, s. 1.

4 EUVL L 11, 17.1.2015, s. 1.

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Luottolaitosten vakavaraisuusvaatimuksia koskevassa unionin lainsäädännössä säädetään toimivaltaisten viranomaisten käytettävissä olevista luottolaitosten vakavaraisuusvaatimuksia koskevista vaihtoehtoista ja niitä koskevasta harkintavallasta.
- (2) Koska Euroopan keskuspankki (EKP) on asiaa koskevassa unionin lainsäädännössä määritetty toimivaltainen viranomainen osallistuvissa jäsenvaltioissa asetukseen (EU) N:o 1024/2013 perustuvien mikrotason vakauden valvontatehtävien hoitamiseksi yhteisen valvontamekanismin (YVM) puitteissa niiden luottolaitosten osalta, jotka kyseisen asetuksen 6 artiklan 4 kohdan ja Euroopan keskuspankin asetuksen (EU) N:o 468/2014 (EKP/2014/17)⁵ IV osan ja 147 artiklan 1 kohdan mukaisesti on luokiteltu merkittäviksi, ja koska sillä on kaikki valtuudet ja velvoitteet, jotka toimivaltaisilla viranomaisilla asiaa koskevan unionin lainsäädännön nojalla on, EKP:llä on toimivalta käyttää unionin oikeuden sallimia vaihtoehtoja ja harkintavaltaa.
- (3) EKP hoitaa valvontatehtäviään YVM:ssä, jolla olisi varmistettava, että luottolaitosten vakavaraisuusvalvontaa koskeva unionin politiikka pannaan täytäntöön yhdenmukaisesti ja tehokkaasti, että rahoituspalvelujen yhteistä sääntökirjaa sovelletaan samalla tavoin kaikkien asianomaisten jäsenvaltioiden luottolaitoksiin ja että kyseisiä luottolaitoksia valvotaan parhaalla mahdollisella tavalla. Valvontatehtäviään hoitaessaan EKP:n olisi otettava täysimääräisesti huomioon luottolaitosten monimuotoisuus, niiden koko ja liiketoimintamallit sekä unionin pankkialan monimuotoisuuden systeemiset edut.
- (4) Jotta voitaisiin varmistaa, että omien varojen määrä ja arvonoikausut, joita sovelletaan omien varojen määritelmään kaikkialla unionissa sekä unionin lainsäädännössä vahvistettuun omien varojen määritelmään, lähentyvät vähitellen siirtymäkauden aikana, omien varojen vaatimusten käyttöönoton olisi oltava asteittaista.
- (5) YVM:ään osallistuvissa jäsenvaltioissa sijaitsevien luottolaitosten vakavaraisuusvaatimusten johdonmukainen soveltaminen on asetuksen (EU) N:o 1024/2013 ja asetuksen (EU) N:o 468/2014 (EKP/2014/17) erityinen tavoite ja se on uskottu EKP:lle.
- (6) Asetuksen (EU) N:o 1024/2013 mukaisesti EKP soveltaa kaikkea asiaa koskevaa unionin lainsäädäntöä, ja jos kyseinen lainsäädäntö koostuu direktiiveistä, sellaista kansallista lainsäädäntöä, jolla nämä direktiivit saatetaan kansallisen lainsäädännön osaksi. Kun asianomainen unionin lainsäädäntö muodostuu asetuksista ja kun kyseisissä asetuksissa annetaan tällä hetkellä nimenomaisesti vaihtoehtoja ja harkintavaltaa jäsenvaltioille, EKP:n olisi myös sovellettava kansallista lainsäädäntöä, jossa kyseisiä vaihtoehtoja ja kyseistä harkintavaltaa käytetään siltä osin kuin kyseiset kansalliset säännöt eivät vaikuta YVM:n moitteettomaan toimintaan, mistä EKP on vastuussa.

5 Euroopan keskuspankin asetus (EU) N:o 468/2014, annettu 16 päivänä huhtikuuta, kehyksen perustamisesta YVM:n puitteissa tehtävälle yhteistyölle Euroopan keskuspankin ja kansallisten toimivaltaisten viranomaisten välillä sekä kansallisten nimettyjen viranomaisten kanssa (YVM-kehysasetus) (EKP/2014/17) (EUVL L 141, 14.5.2014, s. 1).

- (7) Tällaisiin vaihtoehtoihin ja tällaiseen harkintavaltaan eivät kuulu yksinomaan toimivaltaisten viranomaisten käytettävissä olevat vaihtoehdot ja harkintavalta, joita EKP yksin on toimivaltainen käyttämään ja joita sen tulisi tarvittaessa käyttää.
- (8) Vaihtoehtoja ja harkintavaltaa käyttäessään EKP:n olisi toimivaltaisena viranomaisena otettava huomioon unionin oikeuden yleiset periaatteet ja erityisesti yhdenvertainen kohtelu, oikeasuhteisuus sekä valvottavien luottolaitosten perustellut odotukset.
- (9) Valvottavien luottolaitosten perusteltujen odotusten osalta EKP toteaa, että siirtymäajat ovat tarpeen, kun sen vaihtoehtojen ja harkintavallan käyttö poikkeaa huomattavasti kansallisten toimivaltaisten viranomaisten ennen tämän asetuksen voimaantuloa omaksumasta lähestymistavasta. On erityisesti niin, että kun EKP käyttää asetuksessa (EU) N:o 575/2013 säädettyjä siirtymäsäännöksiä koskevia vaihtoehtoja ja harkintavaltaa, tässä asetuksessa tulisi vahvistaa asianmukaiset siirtymäajat.
- (10) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2013/36/EU⁶ 143 artiklan 1 kohdan b alakohdassa säädetään, että toimivaltaisten viranomaisten on julkistettava unionin oikeuden sallimien vaihtoehtojen ja harkintavallan käyttötapa,

ON HYVÄKSYNYT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Kohde ja soveltamisala

Tässä asetuksessa määritellään tietyt vaihtoehtoja ja tietyt harkintavaltaa, jotka toimivaltaisille viranomaisille luottolaitosten vakavaraisuusvaatimuksia koskevassa unionin lainsäädännössä annetaan ja joita EKP käyttää. Sitä sovelletaan yksinomaan luottolaitoksiin, jotka on luokiteltu merkittäviksi asetuksen (EU) N:o 1024/2013 6 artiklan 4 kohdan sekä asetuksen (EU) N:o 468/2014 (EKP/2014/17) IV osan ja 147 artiklan 1 kohdan mukaisesti.

2 artikla

Määritelmät

Tässä asetuksessa sovelletaan asetuksen (EU) N:o 575/2013 4 artiklassa, asetuksen (EU) N:o 1024/2013 2 artiklassa ja asetuksen (EU) N:o 468/2014 (EKP/2014/17) 2 artiklassa olevia määritelmiä.

⁶ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2013/36/EU, annettu 26 päivänä kesäkuuta 2013, oikeudesta harjoittaa luottolaitostoimintaa ja luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten vakavaraisuusvalvonnasta, direktiivin 2002/87/EY muuttamisesta sekä direktiivien 2006/48/EY ja 2006/49/EY kumoamisesta (EUVL L 176, 27.6.2013, s. 338).

I LUKU

Omat varat

3 artikla

Asetuksen (EU) N:o 575/2013 89 artiklan 3 kohta: rahoitusalan ulkopuolisten huomattavien omistusosuuksien riskipainottaminen ja kieltäminen

Laskettaessa pääomavaatimuksia asetuksen (EU) N:o 575/2013 kolmannen osan mukaisesti luottolaitosten on sovellettava 1 250 prosentin riskipainoa suurempaan seuraavista, sanotun vaikuttamatta asetuksen (EU) N:o 575/2013 90 artiklaan:

- a) asetuksen (EU) N:o 575/2013 89 artiklan 1 kohdassa tarkoitetut yrityksissä olevat huomattavat omistusosuudet, joiden määrä on yli 15 prosenttia luottolaitoksen hyväksyttävästä pääomasta; ja
- b) asetuksen (EU) N:o 575/2013 89 artiklan 2 kohdassa tarkoitetut yrityksissä olevat huomattavat omistusosuudet, joiden kokonaismäärä on yli 60 prosenttia luottolaitoksen hyväksyttävästä pääomasta.

II LUKU

Pääomavaatimukset

4 artikla

Asetuksen (EU) N:o 575/2013 178 artiklan 1 kohta: vastapuolen maksukyvyttömyys

Tämän asetuksen voimaantuloa edeltävästä kansallisesta kohtelusta riippumatta luottolaitokset soveltavat 'yli 90 päivää erääntyneenä' -kriteeriä asetuksen (EU) N:o 575/2013 178 artiklan 1 kohdan b alakohdassa täsmennettyihin vastuiden alaryhmiin.

5 artikla

Asetuksen (EU) N:o 575/2013 282 artiklan 6 kohta: suojausryhmät

Asetuksen (EU) N:o 575/2013 282 artiklan 6 kohdassa tarkoitettujen liiketoimien osalta luottolaitokset käyttävät asetuksen (EU) N:o 575/2013 274 artiklassa säädettyä käyvän arvon menetelmää.

6 artikla

Asetuksen (EU) N:o 575/2013 327 artiklan 2 kohta: nettouttaminen

1. Luottolaitokset voivat käyttää asetuksen (EU) N:o 575/2013 327 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua vaihtovelkakirjan ja sen kohde-etuutena olevan rahoitusvälineen vastakkaismerkkisen position välistä nettouttamista edellyttäen, että toinen seuraavista edellytyksistä täyttyy:
 - a) kansallinen toimivaltainen viranomainen valitsi ennen 4 päivää marraskuuta 2014 menetelmän, jossa sen todennäköisyys, että tietty vaihtovelkakirja vaihdetaan, otetaan huomioon; tai
 - b) kansallinen toimivaltainen viranomainen oli asettanut ennen 4 päivää marraskuuta 2014 omien varojen vaatimuksen, joka kattaa vaihdosta mahdollisesti aiheutuvat tappiot.
2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettuja kansallisten toimivaltaisten viranomaisten valitsemissa menetelmissä käytetään, kunnes EKP valitsee oman menetelmänsä asetuksen (EU) N:o 575/2013 327 artiklan 2 kohdan mukaisesti.

7 artikla

Asetuksen (EU) N:o 575/2013 380 artikla: vaatimuksista luopuminen

Kun kyse on asetuksen (EU) N:o 575/2013 380 artiklassa tarkoitettusta koko järjestelmän laajuisesta toimintahäiriöstä, jonka EKP vahvistaa antamalla julkisen tiedonannon, sovelletaan seuraavia säännöksiä, kunnes EKP ilmoittaa julkisessa tiedonannossa, että siinä mainittu tilanne on korjattu:

- a) luottolaitosten ei tarvitse noudattaa asetuksen (EU) N:o 575/2013 378 ja 379 artiklassa säädettyjä omien varojen vaatimuksia; ja
- b) vastapuolen epäonnistumista kaupan toimituksessa ei pidetä maksukyvyttömyytenä luottoriskiä määritettäessä.

III LUKU

Suuret asiakasriskit

8 artikla

Asetuksen (EU) N:o 575/2013 395 artiklan 1 kohta: suurten asiakasriskien rajoittaminen

Tämän asetuksen voimaantuloa edeltävästä kansallisesta kohtelusta riippumatta asetuksen (EU) N:o 575/2013 395 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu suurten asiakasriskien raja ei saa alittaa 150 miljoonaa euroa.

9 artikla

Asetuksen (EU) N:o 575/2013 400 artiklan 2 kohta: vapautukset

1. Asetuksen (EU) N:o 575/2013 400 artiklan 2 kohdan e–k alakohdassa luetellut vastuut vapautetaan kokonaan kyseisen asetuksen 395 artiklan 1 kohdan soveltamisesta edellyttäen, että saman asetuksen 400 artiklan 3 kohdassa säädetyt edellytykset täyttyvät.
2. Asetuksen (EU) N:o 575/2013 400 artiklan 2 kohdan c alakohdassa luetellut luottolaitosten vastuut siinä mainituille yrityksille vapautetaan kokonaan kyseisen asetuksen 395 artiklan 1 kohdassa vahvistetusta suurten asiakasriskien rajasta edellyttäen, että saman asetuksen 400 artiklan 3

kohdassa säädetyt edellytykset, joita täsmennetään tämän asetuksen liitteessä I, täyttyvät ja sikäli kuin kyseiset yritykset ovat laitoksia, rahoituslaitoksia, joihin sovelletaan asianmukaisia vakavaraisuusvaatimuksia, emoyrityksenä toimivia rahoitusalan holdingyhtiöitä, emoyrityksenä toimivia rahoitusalan sekaholdingyhtiöitä, oheispalveluyhtiöitä, vakuutusyrityksiä, jälleenvakuutusyrityksiä tai vakuutusholdingyhtiöitä, joihin sovelletaan samaa konsolidoitua valvontaa asetuksen (EU) N:o 575/2013, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2002/87/EY⁷ tai vastaavan kolmannessa maassa voimassa olevan sääntelyn mukaisesti tämän asetuksen liitteessä II täsmennetyllä tavalla.

3. Asetuksen (EU) N:o 575/2013 400 artiklan 2 kohdan d alakohdassa luetellut vastuut vapautetaan kokonaan kyseisen asetuksen 395 artiklan 1 kohdan soveltamisesta edellyttäen, että saman asetuksen 400 artiklan 3 kohdassa säädetyt edellytykset, joita täsmennetään tämän asetuksen liitteessä I, täyttyvät.
4. Asetuksen (EU) N:o 575/2013 400 artiklan 2 kohdan a alakohdassa luetellut vastuut vapautetaan kyseisen asetuksen 395 artiklan 1 kohdan soveltamisesta 80-prosenttisesti katettujen joukkolainojen nimellisarvosta edellyttäen, että saman asetuksen 400 artiklan 3 kohdassa säädetyt edellytykset täyttyvät.
5. Asetuksen (EU) N:o 575/2013 400 artiklan 2 kohdan b alakohdassa luetellut vastuut vapautetaan kyseisen asetuksen 395 artiklan 1 kohdan soveltamisesta 80-prosenttisesti niiden vastuuarvosta edellyttäen, että saman asetuksen 400 artiklan 3 kohdassa säädetyt edellytykset täyttyvät.
6. Luottolaitokset arvioivat, täytyvätkö asetuksen (EU) N:o 575/2013 400 artiklan 3 kohdassa sekä tämän asetuksen liitteissä täsmennetyt edellytykset. EKP voi tarkistaa tämän arvioinnin milloin tahansa ja pyytää luottolaitoksia toimittamaan tämän asetuksen liitteissä mainitut asiakirjat tätä tarkoitusta varten.
7. Tätä artiklaa sovelletaan vain, kun kyseessä oleva jäsenvaltio ei ole käyttänyt asetuksen (EU) N:o 575/2013 493 artiklan 3 kohdan mukaista vaihtoehtoaan myöntää kokonaan tai osittain vapautus tietyille vastuulle ennen tämän asetuksen voimaantuloa.

IV LUKU

Maksuvalmius

10 artikla

Asetuksen (EU) N:o 575/2013 415 artiklan 3 kohta: raportointivelvollisuus

1. Tämän vaikuttamatta muihin raportointivelvollisuuksiin luottolaitosten on asetuksen (EU) N:o 575/2013 415 artiklan 3 kohdan mukaisesti toimitettava kansallisessa lainsäädännössä edellytetyt tiedot EKP:lle kansallisten maksuvalmiusstandardien noudattamisen valvomiseksi, jos kyseisiä tietoja ei jo ole toimitettu kansallisille toimivaltaisille viranomaisille.

⁷

Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2002/87/EY, annettu 16 päivänä joulukuuta 2002, finanssiryhmittymään kuuluvien luottolaitosten, vakuutusyritysten ja sijoituspalveluyritysten lisävalvonnasta sekä neuvoston direktiivien 73/239/ETY, 79/267/ETY, 92/49/ETY, 92/96/ETY, 93/6/ETY ja 93/22/ETY ja Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivien 98/78/EY ja 2000/12/EY muuttamisesta (EUVL L 35, 11.2.2003, s. 1).

11 artikla

Asetuksen (EU) N:o 575/2013 420 artiklan 2 kohta ja komission delegoidun asetuksen (EU) N:o 2015/61 23 artiklan 2 kohta: likviditeetin ulosvirtaukset

Arvioidessaan likviditeetin ulosvirtauksia, jotka perustuvat asetuksen (EU) N:o 575/2013 420 artiklan 2 kohdassa ja liitteessä I mainittuihin kaupan rahoitukseen liittyviin taseen ulkopuolisiin eriin, luottolaitosten on oletettava kyseisen asetuksen 420 artiklan 2 kohdassa ja delegoidun asetuksen (EU) N:o 2015/61 23 artiklan 2 kohdassa mainittu tasoltaan viiden prosentin ulosvirtaus. Vastaavat ulosvirtaukset raportoidaan täytäntöönpanoasetuksen (EU) N:o 680/2014⁸ mukaisesti.

12 artikla

**Komission delegoidun asetuksen (EU) N:o 2015/61 10 artiklan 1 kohdan b alakohdan iii alakohta:
likvidit varat**

1. Yksilöittäessä tason 1 varoja delegoidun asetuksen (EU) N:o 2015/61 10 artiklan 1 kohdan b alakohdan iii alakohdan mukaisesti luottolaitosten on sisällytettävä kyseisiin varoihin yksinomaan saamiset keskuspankeilta 2 kohdan mukaisesti.
2. Edellä 1 kohtaa sovellettaessa:
 - 1) saamiset EKP:ltä voidaan sisällyttää tason 1 varoina edellyttäen, että nämä saamiset kuuluvat EKP:n ja kansallisten toimivaltaisten viranomaisten 30 päivänä syyskuuta 2015 julkaistun yhteisymmärrysasiakirjan⁹ soveltamisalaan, ja ne voidaan nostaa yhteisymmärrysasiakirjassa täsmennetyin edellytyksin;
 - 2) saamiset muiden jäsenvaltioiden keskuspankeilta tai sellaisten kolmansien maiden keskuspankeilta, jotka ovat ottaneet käyttöön delegoidussa asetuksessa (EU) N:o 2015/61 täsmennetyn maksuvalmiusvaatimuksen tai vastaavan maksuvalmiusvaatimuksen, voidaan sisällyttää tason 1 varoina edellyttäen, että kyseessä olevan toimivaltaisen viranomaisen ja keskuspankin välillä on sopimus, joka täyttää delegoidun asetuksen (EU) N:o 2015/61 10 artiklan 1 kohdan b alakohdan iii alakohdassa vahvistetut edellytykset;
 - 3) saamiset sellaisten kolmansien maiden keskuspankeilta, jotka eivät ole ottaneet käyttöön delegoidussa asetuksessa (EU) N:o 2015/61 määritelyä maksuvalmiusvaatimusta vastaavaa maksuvalmiusvaatimusta, voidaan sisällyttää tason 1 varoina vain sen määrän osalta, joka ylittää pakolliset varannot, jotka luottolaitoksilla on oltava kyseisissä keskuspankeissa.

⁸ Komission täytäntöönpanoasetus (EU) N:o 680/2014, annettu 16 päivänä huhtikuuta 2014, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 575/2013 mukaisista laitosten vakavaraisuusvalvontaan liittyvää raportointia koskevista teknisistä täytäntöönpanostandardeista (EUVL L 191, 28.6.2014, s. 1).

⁹ Yhteisymmärrysasiakirja "Common Understanding between the ECB and National Competent Authorities" on saatavilla EKP:n verkkosivuilla osoitteessa www.bankingsupervision.europa.eu.

3. EKP määrittää 2 kohdan soveltamiseksi edellytykset, joiden täytyessä maksuvalmiusvaatimuksen katsotaan vastaavan delegoidussa asetuksessa (EU) N:o 2015/61 täsmennettyä maksuvalmiusvaatimusta, ja ottaa huomioon mahdolliset Euroopan pankkiviranomaisen ja Euroopan komission toteuttamat asian kannalta merkitykselliset vastaavuutta koskevat arvioinnit.
4. EKP voi tarkastella 2 kohdan a alakohdassa säädettyjä tason 1 varojen kelpoisuusvaatimuksia vuoden kuluessa tämän asetuksen voimaantulosta.

13 artikla

**Komission delegoidun asetuksen (EU) N:o 2015/61 12 artiklan 1 kohdan c alakohdan i alakohta:
tason 2B varat**

Delegoidun asetuksen (EU) N:o 2015/61 12 artiklan 1 kohdan c alakohdan i alakohtaa sovellettaessa luottolaitokset sisällyttävät osakkeet tason 2B varoina ainoastaan, jos ne ovat osa kunkin jäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten tai kolmannen maan asianomaisen viranomaisen yksilöimää jäsenvaltion tai kolmannen maan keskeistä osakeindeksiä.

14 artikla

Komission delegoidun asetuksen (EU) N:o 2015/61 12 artiklan 3 kohta: tason 2B varat

1. Luottolaitokset, jotka eivät sääntöjensä mukaan pysty uskonnon harjoittamiseen liittyvistä syistä pitämään hallussaan korkoa tuottavia varoja, voivat sisällyttää yritysten joukkolainat tason 2B likvideinä varoina delegoidun asetuksen (EU) N:o 2015/61 12 artiklan 1 kohdan b alakohdassa – ii ja iii alakohta mukaan lukien – täsmennettyjen edellytysten mukaisesti.
2. EKP voi edellä 1 kohdassa mainittujen luottolaitosten osalta tarkastella säännöllisesti kyseisessä kohdassa mainittua vaatimusta ja sallia vapautuksen delegoidun asetuksen (EU) N:o 2015/61 12 artiklan 1 kohdan b alakohdan ii ja iii alakohdasta, kun delegoidun asetuksen 12 artiklan 3 kohdassa säädetty edellytykset on täytetty.

15 artikla

**Komission delegoidun asetuksen (EU) N:o 2015/61 24 artiklan 4 ja 5 kohta:
muista vähittäistalletuksista johtuvat ulosvirtaukset**

1. Luottolaitosten on kerrottava kolmella prosentilla delegoidun asetuksen (EU) N:o 2015/61 24 artiklan 4 kohdassa mainitun talletusten vakuusjärjestelmän soveltamisalaan kuuluvien stabiilien vähittäistalletusten määrä edellyttäen, että komissio on antanut delegoidun asetuksen 24 artiklan 5 kohdan mukaisesti ennakkohyväksyntänsä, jossa vahvistetaan kaikkien 24 artiklan 4 kohdan edellytysten täyttyminen.
2. Delegoidun asetuksen (EU) N:o 2015/61 24 artiklan 4 kohdan mukaisesti 1 kohtaa sovelletaan 1 päivästä tammikuuta 2019 lähtien.

V LUKU

Asetuksen (EU) N:o 575/2013 siirtymäsäännökset:

16 artikla

**Asetuksen (EU) N:o 575/2013 467 artiklan 3 kohta:
käypään arvoon arvostetut realisoitumattomat tappiot**

1. Luottolaitosten on 1 päivän tammikuuta 2016 ja 31 päivän joulukuuta 2017 välisenä aikana sisällytettävä ydinpääoman (CET1) eriään koskevaan laskelmaan ainoastaan sovellettava prosenttiosuus asetuksen (EU) N:o 575/2013 467 artiklan 1 kohdassa tarkoitetuista realisoitumattomista tappioista mukaan lukien tappiot, jotka liittyvät saamisiin valtiolta ja jotka on luokiteltu "myytävissä oleviksi".
2. Edellä 1 kohdassa tarkoitetun sovellettavan prosenttiosuuden on oltava:
 - a) 60 prosenttia 1 päivän tammikuuta 2016 ja 31 päivän joulukuuta 2016 välisenä aikana; ja
 - b) 80 prosenttia 1 päivän tammikuuta 2017 ja 31 päivän joulukuuta 2017 välisenä aikana.
3. Tällä artiklalla ei rajoiteta ennen tämän asetuksen voimaantuloa voimassa olevan kansallisen lainsäädännön soveltamista, kun tällaisessa lainsäädännössä vahvistetaan 2 kohdassa mainittua korkeampia sovellettavia prosenttiosuuksia.

17 artikla

Asetuksen (EU) N:o 575/2013 468 artiklan 3 kohta: käypään arvoon arvostetut realisoitumattomat voitot

1. Luottolaitosten on 1 päivän tammikuuta 2016 ja 31 päivän joulukuuta 2017 välisenä aikana poistettava ydinpääoman (CET1) eria koskevasta laskelmastaan sovellettava prosenttiosuus asetuksen (EU) N:o 575/2013 468 artiklan 1 kohdassa tarkoitetuista realisoitumattomista voitoista mukaan lukien voitot, jotka liittyvät saamisiin valtiolta ja jotka on luokiteltu "myytävissä oleviksi".
2. Edellä 1 kohdassa tarkoitetun sovellettavan prosenttiosuuden on oltava:
 - a) 40 prosenttia 1 päivän tammikuuta 2016 ja 31 päivän joulukuuta 2016 välisenä aikana; ja
 - b) 20 prosenttia 1 päivän tammikuuta 2017 ja 31 päivän joulukuuta 2017 välisenä aikana.
3. Tällä artiklalla ei rajoiteta ennen tämän asetuksen voimaantuloa voimassa olevan kansallisen lainsäädännön soveltamista, kun tällaisessa lainsäädännössä vahvistetaan 2 kohdassa mainittua korkeampia sovellettavia prosenttiosuuksia.

18 artikla

Asetuksen (EU) N:o 575/2013 471 artiklan 1 kohta: poikkeukset ydinpääoman (CET1) eristä tehtävistä vakuutusyrityksissä olevien omistusosuuksien vähennyksistä

1. Luottolaitokset voivat 1 päivän tammikuuta 2016 ja 31 päivän joulukuuta 2017 välisenä aikana olla vähentämättä vakuutusyrityksissä, jälleenvakuutusyrityksissä ja vakuutusholdingyhtiöissä olevia omistusosuuksia ydinpääoman (CET1) eristä kansallisessa lainsäädännöstä säädetyn kohtelun mukaisesti edellyttäen, että asetuksen (EU) N:o 575/2013 471 artiklan 1 kohdassa mainitut edellytykset täyttyvät.

2. Luottolaitosten on vähennettävä 1 päivästä tammikuuta 2018 lähtien vakuutusyrityksissä, jälleenvakuutusyrityksissä ja vakuutusholdingyhtiöissä olevat omistusosuudet ydinpääoman (CET1) eristä.
3. Tämän artiklan soveltamisella ei ole vaikutusta toimivaltaisen viranomaisen asetuksen (EU) N:o 575/2013 49 artiklan 1 kohdan mukaisesti tekemiin päätöksiin.

19 artikla

Asetuksen (EU) N:o 575/2013 473 artiklan 1 kohta: kansainväliseen tilinpäätösstandardiin (IAS)

19 tehtävät muutokset

1. Luottolaitokset voivat 1 päivän tammikuuta 2016 ja 31 päivän joulukuuta 2018 välisenä aikana lisätä ydinpääomaansa (CET1) asetuksen (EU) N:o 575/2013 473 artiklan 1 kohdassa mainitun määrän kerrottuna sovellettavalla kertoimella, joka on:
 - a) 0,6 1 päivän tammikuuta 2016 ja 31 päivän joulukuuta 2016 välisenä aikana;
 - b) 0,4 1 päivän tammikuuta 2017 ja 31 päivän joulukuuta 2017 välisenä aikana;
 - c) 0,2 1 päivän tammikuuta 2018 ja 31 päivän joulukuuta 2018 välisenä aikana.
2. Tällä artiklalla ei rajoiteta ennen tämän asetuksen voimaantuloa voimassa olevan kansallisen lainsäädännön soveltamista, kun tällaisessa lainsäädännössä vahvistetaan 1 kohdassa mainittua alhaisempia sovellettavia kertoimia.

20 artikla

Asetuksen (EU) N:o 575/2013 478 artiklan 3 kohdan a), c) ja d) alakohta: ydinpääoman (CET1), ensisijaisen lisäpääoman (AT1) ja toissijaisen pääoman (T2) eristä tehtäviin vähennyksiin

sovellettavat prosenttiosuudet

1. Asetuksen (EU) N:o 575/2013 478 artiklan 1 kohdassa tarkoitetun sovellettavan prosenttiosuuden on oltava:
 - a) 60 prosenttia 1 päivän tammikuuta 2016 ja 31 päivän joulukuuta 2016 välisenä aikana;
 - b) 80 prosenttia 1 päivän tammikuuta 2017 ja 31 päivän joulukuuta 2017 välisenä aikana;
 - c) 100 prosenttia 1 päivästä tammikuuta 2018.
2. Tätä artiklaa ei sovelleta tulevista veronalaisista voitoista riippuviin laskennallisiin verosaamisiin.
3. Tällä artiklalla ei rajoiteta ennen tämän asetuksen voimaantuloa voimassa olevan kansallisen lainsäädännön soveltamista, kun tällaisessa lainsäädännössä vahvistetaan 1 kohdassa mainittua korkeampia prosenttiosuuksia.

21 artikla

Asetuksen (EU) N:o 575/2013 478 artiklan 3 kohdan a ja b alakohta: finanssialan yhteisöissä olevien merkittävien sijoitusten ja tulevista veronalaisista voitoista riippuvien laskennallisten verosaamisten ydinpääomasta (CET1) tehtäviin vähennyksiin sovellettavat prosenttiosuudet

1. Asetuksen (EU) N:o 575/2013 469 artiklan 1 kohdan a ja c alakohdassa tarkoitetun sovellettavan prosenttiosuuden on kyseisen asetuksen 478 artiklan 1 kohtaa sovellettaessa oltava:
 - a) 60 prosenttia 1 päivän tammikuuta 2016 ja 31 päivän joulukuuta 2016 välisenä aikana;
 - b) 80 prosenttia 1 päivän tammikuuta 2017 ja 31 päivän joulukuuta 2017 välisenä aikana;
 - c) 100 prosenttia 1 päivästä tammikuuta 2018.
2. Asetuksen (EU) N:o 575/2013 478 artiklan 2 kohdassa tarkoitetun sovellettavan prosenttiosuuden on oltava:
 - a) 60 prosenttia 1 päivän tammikuuta 2016 ja 31 päivän joulukuuta 2016 välisenä aikana;
 - b) 80 prosenttia 1 päivän tammikuuta 2017 ja 31 päivän joulukuuta 2017 välisenä aikana;
 - c) 100 prosenttia 1 päivästä tammikuuta 2018.
3. Edellä 2 kohdassa säädetystä poiketen tilanteessa, jossa asetuksen (EU) N:o 575/2013 478 artiklan 2 kohdan mukaisesti kansallisessa lainsäädännössä säädetään kymmenen vuoden siirtymäkaudesta, sovellettavan prosenttiosuuden on oltava:
 - a) 40 prosenttia 1 päivän tammikuuta 2016 ja 31 päivän joulukuuta 2016 välisenä aikana;
 - b) 60 prosenttia 1 päivän tammikuuta 2017 ja 31 päivän joulukuuta 2017 välisenä aikana;
 - c) 80 prosenttia 1 päivän tammikuuta 2018 ja 31 päivän joulukuuta 2018 välisenä aikana;
 - d) 100 prosenttia 1 päivästä tammikuuta 2019.
4. Luottolaitoksiin, jotka ovat tämän asetuksen voimaantulopäivänä komission hyväksymien uudelleenjärjestelysuunnitelmien kohteena, ei sovelleta 2 ja 3 kohtaa.
5. Kun toinen luottolaitos hankkii 4 kohdan soveltamisalaan kuuluvan luottolaitoksen tai viimeksi mainittu sulautuu tällaiseen uudelleenjärjestelysuunnitelman soveltamisen aikana ilman laskennallisten verosaamisten vakavaraisuuskohtelua koskevia muutoksia, 4 kohdan poikkeusta sovelletaan myös hankkijana olevaan luottolaitokseen, sulautumisen seurauksena syntyvään uuteen luottolaitokseen tai luottolaitokseen, johon alkuperäinen luottolaitos sulautuu, samalla tavoin kuin sitä sovellettiin hankittuun, sulautettuun tai sulautuneeseen luottolaitokseen.
6. EKP voi tarkastella 4 ja 5 kohdan soveltamista vuonna 2020 kyseisten luottolaitosten tilanteen seuraamisen perusteella.
7. Jos 2 ja 3 kohdassa säädettyjen vähennysten vaikutus kasvaa odottamatta siten, että EKP katsoo kasvun merkittäväksi, luottolaitokset voivat olla soveltamatta 2 tai 3 kohtaa.
8. Kun 2 tai 3 kohtaa ei sovelleta, luottolaitokset voivat soveltaa kansallista lainsäädäntöä.
9. Tällä artiklalla ei rajoiteta ennen tämän asetuksen voimaantuloa voimassa olevan kansallisen lainsäädännön soveltamista, kun tällaisessa lainsäädännössä vahvistetaan 1, 2 ja 3 kohdassa mainittua korkeampia prosenttiosuuksia.

22 artikla

Asetuksen (EU) N:o 575/2013 479 artiklan 1 ja 4 kohta: sellaisten instrumenttien ja erien, joita ei katsota vähemmistöosuusiksi, sisällyttäminen konsolidoituun ydinpääomaan (CET1)

1. Sovellettava prosenttiosuus asetuksen (EU) N:o 575/2013 479 artiklan 1 kohdassa tarkoitetuista eristä, jotka olisi kansallisten säännösten, joilla pannaan täytäntöön Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2006/48/EY 65 artikla,¹⁰ mukaan katsottu konsernin omaksi pääomaksi, on katsottava 1 päivän tammikuuta 2016 ja 31 päivän joulukuuta 2017 välisenä ajanjaksona konsolidoiduksi ydinpääomaksi (CET1) jäljempänä esitettyjen prosenttiosuuksien mukaisesti.
2. Edellä 1 kohdassa tarkoitetun sovellettavan prosenttiosuuden on oltava:
 - a) 40 prosenttia 1 päivän tammikuuta 2016 ja 31 päivän joulukuuta 2016 välisenä aikana; ja
 - b) 20 prosenttia 1 päivän tammikuuta 2017 ja 31 päivän joulukuuta 2017 välisenä aikana.
3. Tällä artiklalla ei rajoiteta ennen tämän asetuksen voimaantuloa voimassa olevan kansallisen lainsäädännön soveltamista, kun tällaisessa lainsäädännössä vahvistetaan 2 kohdassa mainittua matalampia prosenttiosuuksia.

23 artikla

Asetuksen (EU) N:o 575/2013 480 artiklan 3 kohta: vähemmistöosuuksien ja ehdot täyttävän ensisijaisen lisäpääoman (AT1) ja toissijaisen pääoman (T2) sisällyttäminen konsolidoituihin omiin varoihin

1. Asetuksen (EU) N:o 575/2013 480 artiklan 3 kohdan mukaisesti 1 päivän tammikuuta 2016 ja 31 päivän joulukuuta 2017 välisenä aikana kyseisen asetuksen 480 artiklan 1 kohdan mukaisen sovellettavan kertoimen suuruus on:
 - a) 0,6 1 päivän tammikuuta 2016 ja 31 päivän joulukuuta 2016 välisenä aikana; ja
 - b) 0,8 1 päivän tammikuuta 2017 ja 31 päivän joulukuuta 2017 välisenä aikana.
2. Tällä artiklalla ei rajoiteta ennen tämän asetuksen voimaantuloa voimassa olevan kansallisen lainsäädännön soveltamista, kun tällaisessa lainsäädännössä vahvistetaan 1 kohdassa mainittua korkeampia kertoimia.

24 artikla

Asetuksen (EU) N:o 575/2013 481 artiklan 1, 2 ja 5 kohta: ylimääräiset suodattimet ja vähennykset

1. Asetuksen (EU) N:o 575/2013 481 artiklan 2 kohdassa mainittujen omistusosuuksien sisällyttämiseksi tai vähentämiseksi sovellettavat prosenttiosuudet – edellyttäen, että 481 artiklan 1 kohdan edellytykset täyttyvät – ovat 1 päivän tammikuuta 2016 ja 31 päivän joulukuuta 2017 välisenä aikana:
 - a) 40 prosenttia 1 päivän tammikuuta 2016 ja 31 päivän joulukuuta 2016 välisenä aikana; ja
 - b) 20 prosenttia 1 päivän tammikuuta 2017 ja 31 päivän joulukuuta 2017 välisenä aikana.

¹⁰ Luottolaitosten liiketoiminnan aloittamisesta ja harjoittamisesta 14 päivänä kesäkuuta 2006 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2006/48/EY (EUVL L 177, 30.6.2006, s. 1).

2. Luottolaitokset soveltavat 1 päivän tammikuuta 2016 ja 31 päivän joulukuuta 2017 välisenä aikana kansallisessa lainsäädännössä säädettyä kohtelua omistusosuuksien määriin, jotka jäävät jäljelle, kun suodatinta tai vähennystä on sovellettu 1 kohdan mukaisesti.

25 artikla

Asetuksen (EU) N:o 575/2013 486 artiklan 6 kohta: rajoitukset ydinpääoman (CET1) erien, ensisijaisen lisäpääoman (AT1) erien ja toissijaisen pääoman (T2) erien määräaikaiseen vapauttamiseen uusista säännöksistä

1. Asetuksen (EU) N:o 575/2013 486 artiklassa tarkoitetun sovellettavan prosenttiosuuden on oltava:
 - a) 60 prosenttia 1 päivän tammikuuta 2016 ja 31 päivän joulukuuta 2016 välisenä aikana;
 - b) 50 prosenttia 1 päivän tammikuuta 2017 ja 31 päivän joulukuuta 2017 välisenä aikana;
 - c) 40 prosenttia 1 päivän tammikuuta 2018 ja 31 päivän joulukuuta 2018 välisenä aikana;
 - d) 30 prosenttia 1 päivän tammikuuta 2019 ja 31 päivän joulukuuta 2019 välisenä aikana;
 - e) 20 prosenttia 1 päivän tammikuuta 2020 ja 31 päivän joulukuuta 2020 välisenä aikana;
 - f) 10 prosenttia 1 päivän tammikuuta 2021 ja 31 päivän joulukuuta 2021 välisenä aikana.
2. Tällä artiklalla ei rajoiteta ennen tämän asetuksen voimaantuloa voimassa olevan kansallisen lainsäädännön soveltamista edellyttäen, että tällaisessa lainsäädännössä vahvistetaan 1 kohdassa mainittua matalampia prosenttiosuuksia.

26 artikla

Asetuksen (EU) N:o 575/2013 495 artiklan 1 kohta: oman pääoman ehtoisten vastuiden käsittely sisäisten luottoluokitusten (IRB) menetelmän mukaisesti

Asetuksen (EU) N:o 575/2013 495 artiklan 1 kohdan mukaisesti IRB-menetelmästä vapautettuihin oman pääoman ehtoisten vastuiden alaryhmiin kuuluvat 31 päivään joulukuuta 2017 saakka kaikki oman pääoman ehtoisten vastuiden alaryhmät, jotka oli 31 päivänä joulukuuta 2013 vapautettu IRB-käsittelystä direktiivin 2006/48/EY 154 artiklan 6 kohdan mukaisesti, sellaisena kuin jäsenvaltio, johon luottolaitos on sijoittautunut, on kyseisen direktiivin pannut täytäntöön. Asetuksen (EU) N:o 575/2013 495 artiklan 3 kohdassa mainittujen teknisten sääntelystandardien voimaantulon jälkeen tällaista vapautusta voidaan soveltaa yksinomaan oman pääoman ehtoisten vastuiden alaryhmiin, jotka määritellään teknisissä sääntelystandardeissa.

27 artikla

Voimaantulo

Tämä asetus tulee voimaan kahdentenkymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan jäsenvaltioissa perussopimusten mukaisesti.

Tehty Frankfurt am Mainissa [...päivänä ...kuuta YYYY].

EKP:n neuvoston puolesta

EKP:n puheenjohtaja

Mario DRAGHI

Arvioinnin edellytykset asetuksen (EU) N:o 575/2013 400 artiklan 2 kohdan c alakohdan ja tämän asetuksen 9 artiklan 2 kohdan mukaiselle vapautukselle suurten asiakasriskien rajasta.

1. Tätä liitettä sovelletaan tämän asetuksen 9 artiklan 2 kohdan mukaisin vapautuksiin suurten asiakasriskien rajasta. Tämän asetuksen 9 artiklan 2 kohtaa sovellettaessa:
 - a) rahoituslaitoksia, jotka eivät ole emoyrityksenä toimivia rahoitusalan holdingyhtiöitä tai emoyrityksenä toimivia rahoitusalan sekaholdingyhtiöitä, ovat yksinomaan laitokset, joihin sovelletaan asianmukaisia vakavaraisuvaatimuksia asetuksen (EU) N:o 575/2013 113 artiklan 6 kohdan mukaisesti; ja
 - b) komission täytäntöönpanopäätöksen 2014/908/EU¹¹ liitteessä I luetellut kolmannet maat katsotaan vaatimuksia vastaaviksi.
2. Luottolaitosten on otettava seuraavat perusteet huomioon sen osoittamiseksi, että asetuksen (EU) N:o 575/2013 400 artiklan 2 kohdan c alakohdassa mainittu vastuu täyttää edellytykset, jotka koskevat asetuksen (EU) N:o 575/2013 400 artiklan 3 kohdan mukaista vapautusta suurten asiakasriskien rajasta.
 - a) Sen arvioimiseksi, poistaako vastuun, vastapuolen tai luottolaitoksen ja vastapuolen välisen suhteen erityisluonne vastuusta aiheutuvan riskin tai vähentääkö se sitä, mistä säädetään asetuksen (EU) N:o 575/2013 400 artiklan 3 kohdan a alakohdassa, luottolaitosten on otettava huomioon seuraavaa:
 - i) täyttyvätkö asetuksen (EU) N:o 575/2013 113 artiklan 6 kohdan b, c ja e alakohdassa säädetyt edellytykset ja erityisesti, sovelletaanko vastapuoleen samoja menettelyjä riskien arvioimiseksi, mittaamiseksi ja valvomiseksi kuin luottolaitokseen, ja onko tietojärjestelmät integroitu tai ainakin täysin linjattu. Niiden on myös otettava huomioon, onko olemassa tämänhetkisiä tai odotettavissa olevia varteenotettavia käytännön esteitä tai oikeudellisia esteitä sille, että vastapuoli maksaa vastuun oikea-aikaisesti luottolaitokselle, paitsi elvytys- tai kriisitilanteessa, jolloin Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 2014/59/EU¹² esitetyt rajoitukset on pantava täytäntöön;
 - ii) ovatko ehdotetut ryhmän sisäiset vastuut perusteltavissa ryhmän rahoitusrakenteella;
 - iii) onko prosessi, jolla tehdään päätös hyväksyä ryhmän sisäiseen vastapuoleen kohdistuvat vastuut, sekä tällaisiin vastuisiin sovellettava seuranta- ja

¹¹ Komission täytäntöönpanopäätös 2014/908/EU, 12 päivänä joulukuuta 2014, tiettyjen kolmansien maiden ja alueiden valvonta- ja sääntelyvaatimusten vastaavuudesta Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 575/2013 mukaisen vastuiden kohtelun soveltamiseksi (EUVL L 359, 16.12.2014, s. 155).

¹² Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2014/59/EU, annettu 15 päivänä toukokuuta 2014, luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten elvytys- ja kriisinratkaisukehyksestä sekä neuvoston direktiivin 82/891/ETY, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivien 2001/24/EY, 2002/47/EY, 2004/25/EY, 2005/56/EY, 2007/36/EY, 2011/35/EU, 2012/30/EU ja 2013/36/EU ja asetusten (EU) N:o 1093/2010 ja (EU) N:o 648/2012 muuttamisesta (EUVL L 173, 12.6.2014, s. 190).

- tarkistusprosessi yksittäisen laitoksen tasolla ja tarvittaessa konsolidoidusti samankaltainen kuin prosessit, joita sovelletaan luotonantoon kolmansille osapuolille;
- iv) mahdollistavatko luottolaitoksen riskienhallintamenettelyt, tietojärjestelmä ja sisäinen raportointi sen, että se voi jatkuvasti tarkistaa ja varmistaa, että yritysryhmiin kohdistuvat suuret asiakasriskit ovat linjassa sen riskinottohalun kanssa oikeushenkilön tasolla ja tarvittaessa konsolidoidusti.
- b) Sen arvioimiseksi, voidaanko mahdollisia jäljellä olevia keskittymäriskejä käsitellä muilla yhtä tehokkailla keinoilla – kuten direktiivin 2013/36/EU 81 artiklassa säädetyillä järjestelyillä, menettelyillä ja menetelmillä – asetuksen (EU) N:o 575/2013 400 artiklan 3 kohdan b alakohdan mukaisesti, luottolaitosten on otettava huomioon seuraavaa:
- i) onko luottolaitoksella yksittäisen laitoksen tasolla ja tarvittaessa konsolidoidusti käytössään tehokkaat prosessit ja menettelyt ja tehokas valvonta sen varmistamiseksi, ettei vapautuksen käyttäminen johtaisi keskittymäriskiin, johon sillä ei ole riskinottohalua ja joka on vastoin ryhmän sisäisen moitteettoman maksuvalmiuden hallinnan periaatteita;
- ii) onko luottolaitos ottanut virallisesti huomioon keskittymäriskin, joka perustuu ryhmän sisäisiin vastuisiin, osana yleistä riskinarviointiaan;
- iii) onko luottolaitoksella oikeushenkilön tasolla ja tarvittaessa konsolidoidusti riskienhallintajärjestelmä, jossa valvotaan asianmukaisesti ehdotettuja riskirajoja;
- iv) onko syntyvä keskittymäriski selvästi yksilöity tai yksilöidäänkö se selvästi luottolaitoksen sisäisessä vakavaraisuuden hallintaprosessissa (ICAAP) ja hallitaanko sitä aktiivisesti. Keskittymäriskin hallintaa koskevia järjestelyjä, menettelyjä ja mekanismeja arvioidaan vakavaraisuuden arviointiprosessissa;
- v) onko olemassa näyttöä siitä, että keskittymäriskin hallinta vastaa elvytys- ja kriisinratkaisusuunnitelmien mukaista ryhmän kriisinratkaisustrategiaa.
3. Sen selvittämiseksi, täytyvätkö 1 ja 2 kohdan edellytykset, Euroopan keskuspankki voi pyytää luottolaitoksia esittämään seuraavat asiakirjat.
- a) Emoyrityksen toimitusjohtajan (CEO) allekirjoittama kirje, jonka ylin hallintoelin on hyväksynyt ja jossa todetaan, että luottolaitos täyttää kaikki vapauttamisen myöntämistä koskevat edellytykset, joista säädetään asetuksen (EU) N:o 575/2013 400 artiklan 2 kohdan c alakohdassa ja 400 artiklan 3 kohdassa.
- b) Oikeudellinen lausunto, jonka on antanut joko ulkopuolinen riippumaton kolmas osapuoli tai sisäinen oikeudellinen osasto ja jonka ylin hallintoelin on hyväksynyt ja jolla osoitetaan, ettei ole esteitä sille, että vastapuoli maksaa luottolaitokselle oikea-aikaisesti saamiset, jotka perustuvat joko sovellettavaan sääntelyyn – verosääntely mukaan lukien – tai sitoviin sopimuksiin.
- c) Toimitusjohtajan (CEO) allekirjoittama lausunto, jonka ylin hallintoelin on hyväksynyt ja jossa todetaan seuraavaa:
- i) käytännön esteitä sille, että vastapuoli maksaa saamiset luottolaitokselle oikea-aikaisesti, ei ole;
- ii) ryhmän sisäiset vastuut ovat perusteltavissa ryhmän rahoitusrakenteella;

- iii) prosessi, jolla tehdään päätös hyväksyä ryhmän sisäiseen vastapuoleen kohdistuvat vastuut, sekä tällaisiin vastuisiin sovellettava seuranta- ja tarkistusprosessi oikeushenkilön tasolla ja tarvittaessa konsolidoidusti on samankaltainen kuin prosessit, joita sovelletaan luotonantoon kolmansille osapuolille;
 - iv) keskittymäriskiä, joka perustuu ryhmän sisäisiin vastuisiin, on tarkasteltu osana luottolaitoksen yleistä riskinarviointijärjestelmää.
- d) Toimitusjohtajan allekirjoittama ja luottolaitoksen ylimmän hallintoelimen hyväksymä asiakirja, joka osoittaa, että luottolaitoksen menettelyt riskien arvioimiseksi, mittaamiseksi ja valvomiseksi vastaavat vastapuolen menettelyjä ja että luottolaitoksen riskienhallintamenettelyt, tietojärjestelmä ja sisäinen raportointi mahdollistavat sen, että luottolaitoksen ylin hallintoelin voi jatkuvasti tarkkailla suurten asiakasriskien tasoa ja sitä, onko se linjassa luottolaitoksen riskinottohalun kanssa oikeushenkilön tasolla ja tarvittaessa konsolidoidusti, samoin kuin sitä, onko se ryhmän sisäisen moitteettoman maksuvalmiuden hallinnan periaatteiden mukainen.
- e) Asiakirjat, jotka osoittavat, että ICAAP-prosessissa yksilöidään selvästi keskittymäriski, joka perustuu suuriin ryhmän sisäisiin vastuisiin, ja että kyseistä riskiä hallitaan aktiivisesti.
- f) Asiakirjat, jotka osoittavat, että keskittymäriskin hallinta vastaa elvytysuunnitelman mukaista ryhmän kriisinratkaisustrategiaa.

Arvioinnin edellytykset asetuksen (EU) N:o 575/2013 400 artiklan 2 kohdan d alakohdan ja tämän asetuksen 9 artiklan 3 kohdan mukaiselle vapautukselle suurten asiakasriskien rajasta.

1. Luottolaitosten on otettava seuraavat perusteet huomioon sen osoittamiseksi, että asetuksen (EU) N:o 575/2013 400 artiklan 2 kohdan d alakohdassa mainittu vastuu täyttää edellytykset, jotka koskevat asetuksen (EU) N:o 575/2013 400 artiklan 3 kohdan mukaista vapautusta suurten asiakasriskien rajasta
 - a) Sen arvioimiseksi, poistaako vastuun, alueellisen laitoksen tai keskuslaitoksen tai luottolaitoksen ja alueellisen laitoksen tai keskuslaitoksen välisen suhteen erityisluonne vastuusta aiheutuvan riskin tai vähentääkö se sitä, mistä säädetään asetuksen (EU) N:o 575/2013 400 artiklan 3 kohdan a alakohdassa, luottolaitosten on otettava huomioon seuraavaa:
 - i) onko olemassa tämänhetkisiä tai odotettavissa olevia varteenotettavia käytännön esteitä tai oikeudellisia esteitä sille, että vastapuoli maksaa saamisen oikea-aikaisesti luottolaitokselle, paitsi elvytys- tai kriisitilanteessa, jolloin direktiivissä 2014/59/EU esitetyt rajoitukset on pantava täytäntöön;
 - ii) ehdotetut vastuut ovat luottolaitoksen tavanomaisen liiketoiminnan ja sen liiketoimintamallin mukaisia tai ne ovat perusteltavissa verkoston rahoitusrakenteella;
 - iii) prosessi, jolla tehdään päätös hyväksyä luottolaitoksen keskuslaitokseen kohdistuvat vastuut, sekä tällaisiin vastuisiin sovellettava seuranta- ja tarkistusprosessi yksittäisen laitoksen tasolla ja tarvittaessa konsolidoidusti on samankaltainen kuin prosessit, joita sovelletaan luotonantoon kolmansille osapuolille;
 - iv) luottolaitoksen riskienhallintamenettelyt, tietojärjestelmä ja sisäinen raportointi mahdollistavat sen, että se voi jatkuvasti tarkistaa ja varmistaa, että sen alueelliseen laitokseen tai keskuslaitokseen kohdistuvat suuret asiakasriskit ovat linjassa sen riskinottohalun kanssa.
 - b) Sen arvioimiseksi, voidaanko mahdollisia jäljellä olevia keskittymäriskejä käsitellä muilla yhtä tehokkailla keinoilla – kuten direktiivin 2013/36/EU 81 artiklassa säädetyillä järjestelyillä, menettelyillä ja menetelmillä – asetuksen (EU) N:o 575/2013 400 artiklan 3 kohdan b alakohdan mukaisesti, luottolaitosten on otettava huomioon seuraavaa:
 - i) onko luottolaitoksella käytössään tehokkaat prosessit ja menettelyt ja tehokas valvonta sen varmistamiseksi, ettei vapautuksen käyttäminen johtaisi keskittymäriskiin, johon sillä ei ole riskinottohalua;
 - ii) onko luottolaitos ottanut virallisesti huomioon keskittymäriskin, joka perustuu sen alueelliseen laitokseen tai keskuslaitokseen kohdistuviin vastuisiin, osana yleistä riskinarviointiaan;
 - iii) onko luottolaitoksella riskienhallintajärjestelmä, jossa valvotaan asianmukaisesti ehdotettuja riskirajoja;

- iv) syntyvä keskittymäriski on selvästi yksilöity tai yksilöidään selvästi luottolaitoksen sisäisessä vakavaraisuuden hallintaprosessissa (ICAAP) ja sitä hallitaan aktiivisesti. Keskittymäriskin hallintaa koskevia järjestelyjä, menettelyjä ja mekanismeja arvioidaan vakavaraisuuden arviointiprosessissa.
2. Edellä 1 kohdassa asetettujen edellytysten lisäksi luottolaitosten on otettava seuraavat kriteerit huomioon sen arvioimiseksi, onko alueellinen laitos tai keskuslaitos, joiden verkostoon luottolaitos on liittynyt osaksi, vastuussa asetuksen (EU) N:o 575/2013 400 artiklan 2 kohdan d alakohdassa säädetyistä käteismaksujen selvityksistä ja mainitaanko keskuslaitoksen säännöissä tai yhtiöjärjestyksessä nimenomaisesti tällaiset vastuut, joihin sisältyvät muun muassa:
- a) koko verkoston markkinarahoitus;
 - b) likviditeetin selvittäminen verkostossa asetuksen (EU) N:o 575/2013 10 artiklan soveltamisalalla;
 - c) keskuslaitokseen liittyneiden luottolaitosten likviditeetin ylläpitäminen;
 - d) keskuslaitokseen liittyneiden luottolaitosten ylimääräisen likviditeetin heikentäminen;
3. Sen selvittämiseksi, täyttyvätkö 1 ja 2 kohdan edellytykset, Euroopan keskuspankki voi pyytää luottolaitoksia esittämään seuraavat asiakirjat.
- a) Luottolaitoksen toimitusjohtajan (CEO) allekirjoittama kirje, jonka ylin hallintoelin on hyväksynyt ja jossa todetaan, että luottolaitos täyttää kaikki vapauttamisen myöntämistä koskevat edellytykset, joista säädetään asetuksen (EU) N:o 575/2013 400 artiklan 2 kohdan d alakohdassa ja 400 artiklan 3 kohdassa.
 - b) Oikeudellinen lausunto, jonka on antanut joko ulkopuolinen riippumaton kolmas osapuoli tai sisäinen oikeudellinen osasto ja jonka ylin hallintoelin on hyväksynyt ja jolla osoitetaan, ettei ole esteitä sille, että alueellinen laitos tai keskuslaitos maksaa luottolaitokselle oikea-aikaisesti saamiset, jotka perustuvat joko sovellettavaan sääntelyyn – verosääntely mukaan lukien – tai sitoviin sopimuksiin.
 - c) Toimitusjohtajan (CEO) allekirjoittama lausunto, jonka ylin hallintoelin on hyväksynyt ja jossa todetaan seuraavaa:
 - i) käytännön esteitä sille, että alueellinen laitos tai keskuslaitos maksaa saamiset luottolaitokselle oikea-aikaisesti, ei ole;
 - ii) alueellisen laitoksen tai keskuslaitoksen vastuut ovat perusteltavissa verkoston rahoitusrakenteella;
 - iii) prosessi, jolla tehdään päätös hyväksyä alueelliseen laitokseen tai keskuslaitokseen kohdistuvat vastuut, sekä tällaisiin vastuisiin sovellettava seuranta- ja tarkistusprosessi oikeushenkilön tasolla ja tarvittaessa konsolidoidusti on samankaltainen kuin prosessit, joita sovelletaan luotonantoon kolmansille osapuolille;
 - iv) keskittymäriskiä, joka perustuu saamisien alueellisilta laitoksilta tai keskuslaitoksilta, on tarkasteltu osana luottolaitoksen yleistä riskinarviointijärjestelmää.
 - d) Toimitusjohtajan (CEO) allekirjoittama ja luottolaitoksen ylimmän hallintoelimen hyväksymä asiakirja, joka osoittaa, että luottolaitoksen menettelyt riskien arvioimiseksi, mittaamiseksi ja valvomiseksi vastaavat alueellisen laitoksen tai keskuslaitoksen menettelyjä ja että

luottolaitoksen riskienhallintamenettelyt, tietojärjestelmä ja sisäinen raportointi mahdollistavat sen, että luottolaitoksen ylin hallintoelin voi jatkuvasti tarkkailla suurten asiakasriskien tasoa ja sitä, onko se linjassa luottolaitoksen riskinottohalun kanssa oikeushenkilön tasolla ja tarvittaessa konsolidoidusti, samoin kuin sitä, onko se verkoston sisäisen moitteettoman maksuvalmiuden hallinnan periaatteiden mukainen.

- e) Asiakirjat, jotka osoittavat, että ICAAP-prosessissa yksilöidään selvästi keskittymäriski, joka perustuu alueelliseen laitokseen tai keskuslaitokseen kohdistuviin suuriin asiakasriskeihin, ja että tätä hallitaan aktiivisesti.
- f) Asiakirjat, jotka osoittavat, että keskittymäriskin hallinta vastaa elvytysuunnitelman mukaista verkoston kriisinratkaisustrategiaa.